

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ปัญหาและศักยภาพการผลิตกุหลาบเชิงพาณิชย์ของกลุ่มผู้ปลูก
กุหลาบในอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นายประมวล เกรือมณี

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คุณหญิง ถิ่น ถิ่น	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประทีป คชศิลา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฤษณ ศรีมงคล	กรรมการ
อาจารย์พัฒนกร ยาวิไชย	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ปัญหาและศักยภาพการผลิตกุหลาบเชิงพาณิชย์ของกลุ่มผู้ปลูกกุหลาบใน
อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพการผลิตกุหลาบ และการใช้
เทคโนโลยีการผลิตกุหลาบ ตลอดจนต้นทุน ผลตอบแทน และการจำหน่ายกุหลาบ รวมทั้งปัญหา
และอุปสรรคในการผลิตและการจำหน่ายกุหลาบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ เกษตรกรผู้
ปลูกกุหลาบ จำนวน 92 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามเพื่อทำการสัมภาษณ์เกษตรกร
ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย
(Arithmetic Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด
(Minimum) และค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (WMS: Weight Mean Score)

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรผู้ปลูกกุหลาบส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุเฉลี่ย 40.52 ปี ระดับ
การศึกษาส่วนมากจบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3 – 4 คน แต่มีแรง
งานในครัวเรือนเพียง 2 คน การผลิตกุหลาบส่วนใหญ่ใช้แรงงานในครัวเรือน มีการจ้างแรงงานบ้าง
ส่วนมากเป็นการจ้างแรงงานชั่วคราว โดยมีอัตราค่าจ้างชั่วคราวเฉลี่ย 114.10 บาทต่อวัน เกษตรกรผู้
ผลิตส่วนใหญ่มีที่ดินเป็นของตนเอง เกษตรกรร้อยละ 54.3 เรียนรู้เรื่องการปลูกกุหลาบจากกลุ่มผู้
ปลูกกุหลาบ

พื้นที่ปลูกกุหลาบของเกษตรกรเฉลี่ย 2.09 ไร่ แต่มีพื้นที่เก็บเกี่ยวผลผลิตเฉลี่ย 1.83 ไร่ และมีปริมาณผลผลิตกุหลาบเฉลี่ย 300 – 500 ดอกต่อวัน โดยมีต้นทุนการผลิตเฉลี่ย 92,341 บาท ต่อไร่ต่อปี ซึ่งต้นทุนการผลิตส่วนใหญ่จะเป็นต้นทุนผันแปร ได้แก่ค่าใช้จ่ายในการปลูก ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาและค่าใช้จ่ายในการเก็บเกี่ยว รวมทั้งต้นทุนคงที่ด้วย อย่างไรก็ตามพบว่าเกษตรกรมีผลตอบแทนจากการขายกุหลาบเฉลี่ยดอกละ 1.17 บาท โดยมีกำไรสุทธิในการขายกุหลาบเฉลี่ย 15,145.00 บาทต่อไร่ต่อปี ซึ่งหักค่าแรงงานของครอบครัวแล้ว เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้แรงงานของครอบครัว ซึ่งค่าจ้างแรงงานในการผลิตกุหลาบประมาณ 53,866.31 บาทต่อไร่ต่อปี

สายพันธุ์กุหลาบที่เกษตรกรนิยมปลูกในปัจจุบันได้แก่ พันธุ์คัลลาส (สีแดง) พันธุ์ซาเฟียร์ (สีโอรส) และพันธุ์เปอร์เซีย (สีชมพู) เนื่องจากกุหลาบสายพันธุ์ดังกล่าว เป็นกุหลาบดอกเดี่ยวที่มีขนาดโต รูปทรงดอกดี กลีบดอกซ้อน ก้านดอกตั้งตรง และให้ผลตอบแทนต่อไร่สูง โดยเฉพาะพันธุ์คัลลาส จะขายได้ราคาดีในช่วงฤดูหนาว และเป็นที่ยอมรับอย่างสูงในช่วงเทศกาลวาเลนไทน์ เกษตรกรนิยมปลูกกุหลาบกลางแจ้ง โดยวันระยะปลูกระหว่างต้นระหว่างแถว 30 – 40 เซนติเมตร และมีการให้น้ำโดยปล่อยตามร่อง การเก็บเกี่ยวผลผลิตกุหลาบ เกษตรกรนิยมเก็บเกี่ยวในช่วงเวลาเช้า ซึ่งจะตัดแขนน้ำธรรมชาติแล้วทำการบรรจุหีบห่อด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ แล้วนำไปส่งต่อให้กับกลุ่มเพื่อทำการคัดคุณภาพของดอกก่อนนำส่งตลาดต่อไป

ปัญหาอุปสรรคในการผลิตกุหลาบเชิงพาณิชย์ของเกษตรกร คือโรคและแมลงศัตรูกุหลาบ เงินทุนในการปลูกกุหลาบและราคาปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย ยานเคมี และฮอร์โมน รวมทั้งปัญหาเรื่องการตลาด

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย ควรมีเจ้าหน้าที่ของรัฐไปให้ความรู้เกษตรกรในเรื่องเทคโนโลยีการผลิตกุหลาบที่ทันสมัย และการวางแผนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ มีการปรับปรุงสายพันธุ์กุหลาบให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และตรงกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้ความรู้เรื่องวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวแก่เกษตรกร เช่น เรื่องการบรรจุหีบห่อ การขนส่ง การรักษาคุณภาพดอกให้คงทน รวมทั้งหน่วยงานของรัฐควรให้ความช่วยเหลือสนับสนุนในด้านปัจจัยการผลิต และความรู้ในเรื่องการดูแลรักษาป้องกันและกำจัดโรคแมลงศัตรูกุหลาบแก่เกษตรกรอย่างถูกต้องและถูกวิธี เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตของเกษตรกรผู้ปลูกกุหลาบต่อไป

Independent Study Title	Problem and Potential Commercial Rose Production of Rose Grower Group in San Kamphaeng District, Chiang Mai Province	
Author	Mr. Pramuan Kruemanee	
M.S. (Agriculture)	Agricultural Extension	
Examining Committee :	Asst. Prof. Dusdee Na Lampang	Chairman
	Asst. Prof. Prateep Kochsila	Member
	Asst. Prof. Katin Srimongkol	Member
	Lecturer Patakorn Yawichai	Member

Abstract

The purposes of the research titled "Problem and Potential Commercial Rose Production of Rose Grower Group in San Kamphaeng District, Chiang Mai Province" were to study the potential and production technology for growing roses, cost and return, and marketing, as well as its problems and obstacles in growing roses. The sample consisted of 92 rose planters in San Kampaeng District. Data was collected by questionnaire and analyzed in terms of frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, maximum, minimum and Weight Mean Score (WMS).

The result revealed that most of planters were male at an average age of 40.25 years old. Most of them finished Prathom Suksa. There were 3-4 family members but there were only 2 family laborers. Which were part-time laborers. They employed some and average wage was 114.10 bath a day. Most of the rose planters has their own land. 54.3% learned about rose growing from the Rose Planter Group.

The rose planter's were 2.09 rais but the harvest land was 1.88 rais and they produced 300-500 roses a day. The cost of production was 92,341 Baht/year. Most of the cost was variable costs, that was growing cost including fixed cost, However, it was found that the rose planters got profit 1.17 Baht each rose. The average net profit was 15,145 Baht/rai/year if excluding family labor. Family labor cost was 53,866.31 Baht/rai/year.

The popular kinds of roses were Dallas (red), Persia (pink) and saphere (orose) because they were big single flowers with double petals and straight bushes. They got high income from a rai of them, especially Dallas, which cost much in winter and was popular on Valentine's Day. The planters grew them in the open air. There were 30-40 centimeters space on each row and water was let into the furrows. They were usually cut in the morning, soaked in water, packed with newspaper and sent to the groups of the planters to select them before taking them to the market.

The problems and the obstacles for growing commercial roses were pests, capital and the cost of factors of production (fertilizer chemical and hormone e.g.) as well as marketing problems.

The recommendations were that the government should advise planters about modern technology in growing roses, the efficient planning, varietal improvement, corresponding to the demand inside or outside the country, knowledge of postharvest technology, such as packaging, transporting, and storage. In addition, the government should support factor of production, train them about cultural practices and plant protection in order to increase the potential of production.